

Zvonovi.

*Tin-trin-tran
trin-tran...
zvonijo, zvonijo.
Tin-tran-trin
trin-tran...
ihtijo, ihtijo.*

*Spi deček, spi v grobu,
drag mi je bil.
Smo pokopali ga —
zdaj bo počil.*

*Tin-trin-tran
trin-tran...
Molčite — ne več!
Tin-tran-trin
trin-tran...
Boli me preveč —*

Taščica.

(Napisala Selma Lagerlöf.)

iló je v tistem času, ko je dobri Bog ustvaril nebo in zemljo, stvari in rastline, in vsaki stvari podelil svoje ime.

Mnogo se pripoveduje o tistem času. In če bi poznali vse dogodke stvarjenja, bi razumeli mnogo, česar si sedaj ne znamo razložiti. Takrat se je zgodilo, ko je Bog v svojem rajú barval ptičice, da mu je zmanjkalo barve in tako bi bil ostal tudi lišček brez barve, ako bi ne bil Stvarnik vseh čopičev obrisal ob njegovo perje.

Tedaj je tudi osel dobil svoja dolga ušesa. Ko pa je odšel od božjega prestola, je že pozabil svoje ime. Trikrat se je vrnil, da povpraša gospoda Boga, kakšno ime mu je dal. Stvarnik pa je postal že nestrpen, ga prijel za ušesa in zavpil vanje: »Osel, osel!« Pri tem mu je ušesa zelo nategnil, da bi boljše slišal in si tudi boljše zapomnil.

Isti dan se je tudi dogodilo, da je dobri Bog kaznoval malo čebelico. Ko je njo ustvaril, je takoj začela neutrudljivo pobirati med. Ljudje in živali, ki še niso bili okusili sladkega medu, so ga hoteli dobiti. Ali čebelica je vsakega srdito nagnala in zbodla s svojim strupenim želom. Ko je Bog to videl, je pozval čebelico prédse in ji dejal: »Jaz sem ti dal dar, da spravljaš sladki med, nisem ti pa dal pravice, da si trda do svojega bližnjega. Zapomni si, vsakokrat, kadar boš koga ubodla, boš umrla!«

Tedaj se je zgodilo tudi to, da je čriček oslepel in da je mravljiniec izgubil svoje kreljuti. Pa še mnogo, mnogo drugega čudovitega se je takrat pripetilo.

Stvarnik je ves dan ustvarjal, dobrotljivo delil novo življenje in pod noč ustvaril še neko majhno sivo ptičico. »Tvoje ime naj bo rdeča taščica,« je rekel Gospod in odpustil ptičico.

Ko je taščica že nekaj časa letala po zraku in si razgledovala lepo zemljo, si je zaželela, da se pogleda v zrcalo. Res se je pogledala v vodno gladino, se ogledovala od vseh strani, pa vendar ni mogla na sebi najti niti enega rdečega peresa. Odletela je nazaj k dobremu Bogu. Stvarnik je takrat zopet dobrotljivo ustvarjal. Pravkar je bil ustvaril metulje, ki so mu obletavali glavo. Golobje so grulili na njegovih ramenih, okrog in okrog pa so